

Magazine

07 november 2018, Hester Alberdingk Thijm

De kunst van het collectioneren #2

Sam Salehi Samiee - Homage to Monet's water lilies offended by the Teheran Mountains, 2012, 145 x 160 cm, Collectie AkzoNobel Art Foundation

Van Publiek tot Prijzen | Sam Salehi Samiee

Als samensteller van een internationale kunstcollectie heb ik als veronderstelde fijnproever het grote voorrecht aangedragen te worden voor kunstcommissies, waardoor ik met mijn neus bovenop jong talent zit. Zo ook in 2012, toen ik me als gecommitteerde mocht buigen over de eindexamenwerken van de studenten van de AKI in Enschede.

Soms is het ontdekken van nieuw talent een aftastende ontmoeting, maar in het geval van Sam Salehi Samiee was het een 'smack in the face!'. Deze jonge Iraanse schilder kwam vanuit Teheran naar Enschede om een synthese te zoeken tussen de westerse kunstwereld en zijn Perzische achtergrond, en schilderen kon hij! Aan de muren van zijn studio hingen indringende portretten van dode mannen, zoals we die dagelijks in het nieuws zien, maar dan letterlijk opgetild en aan de muur gehangen als eigentijdse Piëta's. Hoewel zijn werk in een later stadium nog veel installationeler zou worden, was het in dit vroege stadium al duidelijk dat de schilderijen juist dankzij die sculpturale plaatsing zo'n onuitwisbare indruk maakten.

De Art Foundation kocht een groot schilderij aan en een aantal werken op papier. In het schilderij "*Afternoon:Homage to Monet's water lilies offended by the Teheran Mountains*" wringt Samiee zich letterlijk in de canon van de Westerse kunstgeschiedenis door in zijn interpretatie van de iconische waterlelies van Monet de bergen rondom Teheran te laten opdoemen. Bij de aankoop adviseerde ik Samiee om een post-academie te doen om zijn praktijk verder te verdiepen. In 2014 werd hij als artist-in-residence op de Rijksacademie in Amsterdam aangenomen, en twee jaar later kwam hij er vandaan met een zinnenprikkend visueel universum dat hoge ogen gooide bij pers en kunstwereld.

(tekst gaat verder onder de afbeelding)

Sam Salehi Samiee - The Sky River, 2015, 215 x 272,5 cm, Collectie AkzoNobel Art Foundation

Het werk van Samiee heeft juist zo'n kracht omdat het zijn grondvesten zo in de schilderkunst heeft, maar door al het zoekende duwen en trekken aan de grenzen van dat medium, het schilderen weer tot iets volstrekt fris en eigentijds heeft gemaakt. De schilderijen worden letterlijk uit hun verband gerukt en, in een kookpot waar zowel metafysica, psychoanalyse, Westerse kunstgeschiedenis, als Perzische literatuur, Adab en gender 'food for thought' zijn, onderdeel van een ruimtelijke installatie die begint te communiceren als een groot levend organisme.

Ik ben blij dat ik aan die ontwikkeling wellicht een steentje bij heb kunnen dragen. Een collectie is in het beste geval toch ook een springplank voor de kunstenaar. Na de Rijksacademie won Samiee in 2016 de Koninklijke Prijs voor de Schilderkunst, en bij dit schrijven is zijn werk zowel in het Haags Gemeente Museum, de Biënnale Berlijn, Robot Love Eindhoven en onze eigen Art Space te zien. Daar bovenop wist hij op 29 september de prestigieuze Wolvecampprijs

2018 in de wacht te slepen. Klinkt als een sprookje, toch? Maar belangrijker dan een mooie start van een carrière op papier, is de bevrologenheid van een kunstenaar die, zowel zichzelf als de wereld die hij in zijn werk aanspreekt, alsmäär blijft prikkelen en scherp houdt.